

*Nemluvíme,
aby nebylo ticho*

MANGO

● ■ **pointa**

A large, dark orange silhouette of a mango fruit is positioned at the bottom of the page. The silhouette shows the characteristic shape of a mango, including the stem and the pointed tip.

Nemluvím, aby nebylo ticho

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.pointa.cz
www.albatrosmedia.cz

Mango

Nemluvím, aby nebylo ticho – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2020

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

„Lidská komunikace je proces vytváření
významu mezi dvěma nebo více lidmi.“

– *Stewart L. Tubbs, Sylvia Moss*

● ■ **pointa**

copyright © Lenka Hronová, 2020
ISBN tištěné verze 978-80-7650-130-0
ISBN e-knihy 978-80-7650-133-1 (1. zveřejnění, 2020) (ePDF)

Lidé se nemění.

Příště to bude lepší.

Můžeš za to, že jsem šťastná.

Můžeš za to, že jsem nešťastná.

Můžu za to, že jsi šťastný.

Můžu za to, že jsi nešťastný.

Opravdu si to myslíš?

Pro všechny, kteří rádi hledají smysl
nejen ve slovech, ale i mezi a za nimi.

Pro všechny, kteří mluví nejen proto,
a b y n e b y l o t i c h o .

A pro Tebe, protože víš, že jsi to Ty.

P ř e d m l u v y

Kaligramy barvy Mango – na první pohled jednoduché, avšak nápaditě zalomené verše, které lákají k objevování. Kdy jste se totiž naposledy ocitli na úpatí básně a plni zvědavosti směřovali k jejímu hřebeni? Mango se ve svých strofách, které využívá coby rytmickou i grafickou stavebninu zároveň, zaobírá tématy jako jsou láska, podstata vztahů mezi lidmi a pochopení. Byť stále poetická duše, zůstává Mango srozumitelná pro opravdu široký okruh čtenářů. Jejich zážitek ze sbírky Nemluvím, aby nebylo ticho může být umocněn pocitem, že vlastně prožívají setkání s jakýmsi ohroženým druhem poezie, o jehož blahobyť tak slavně pečoval Guillaume Apollinaire a po něm Václav Havel. Estetikou úpravy může tato knížka připomínat slabikář – pokud ano, pak je to slabikář o abecedě dospělosti.

– *Tim Postovit*

Knih, kterou právě držíte v ruce, není a ani nemůže být pouze klasickou básnickou sbírkou. Lenčiny malované básničky, jak sama svoje kaligramy nazývá, vyžadují chvíli přemýšlení, zastavení se, hledání způsobu, jak vůbec dané dílo přečíst a následně v hlavě uchopit a pochopit. Naproti tomu její slamy vynikají rychlou kadencí slov, smyslem pro rytmus a rým, hraním si se slovy, a především se vypořádávají se situacemi běžného dne, nad kterými mnohdy vůbec neuvažujeme a nevnímáme je. Lenka ve své knize dává čtenáři možnost seznámit se s ní samotnou a s jejím pohledem na tento svět. Ukazuje, jak důležitá je (pro ni) komunikace a především její způsob. Že komunikace není a nesmí být jen o slovech, která bezmyšlenkovitě vypouštíme dennodenně z úst.

A proto – jak píše Lenka – nemluvme, aby nebylo ticho!

– Honza Mazáč

Ocitáme se v labyrintu slov a obrazů, slov v obrazech, obrazů ve slovech. Neexistuje z něj pouze jeden východ.

Hashtag je... myšlenka, hashtag je... pocit, hashtag je... #.

Nepanikařte! Jen račte dál, vstupenku právě držíte ve svých rukou.

#iTy

– Matyáš Hauser

Mangu,
tobě, jí a sobě

Dík Mango za tuhle možnost dát pár krásných slov na papír
píšu je svobodně jako lásku nechci nic zatajit
vím že vždycky mě tvoje verše sympaticky naladí
chci dát světu život a ne ho nenávisť zatratit

Víš chlape a právě o tom jsou Lenčiny kaligramy
já vzpomněl jsem na všechno co mi v životě daly dámy
jsou něčím jak alkohol kterým chceš v hospě zapít hádky
vidím všechno co bylo možná chtěl bych se vrátit zpátky

Vím že to nejde ale že mělo to smysl v podstatě
neuplyne den v kterém bych netoužil znovu poznat tě
chci mít rád ačkoliv je už pozdě a nejít pro zbraně
snad se jednou vzájemně zase pochopíme zpoza vět

Následující kresby ukázaly mi tisíc všechno
vysvětlení se na mě z oblaků něžně z výšky sneslo
uvědomuji si že mělo se to stát mójím tesknou
já sám ve tmě jak na hraně jak na tripu vidím světlo

– Dopi